

I ANMÄLAN till huset på Bergsrådsgränd i Bagarmossen vid tiotiden på förmiddagen den 3 juni. Rutan i porten är sönderslagen. Polisens avspärningstejp fladdrar i vinden.

En trappa upp syns två kraftiga hål i ytterdörren till en av lägenheterna. Träet har brutits loss kring hålen som sitter i midjehöjd.

En blek Max Hobstig öppnar. Hallen är full med träsplinter.

– Någon försökte mörda mig i natt. I fredags kastade han sten in i Susanne Grübbs lägenhet. Nu var det min tur.

För två veckor sedan skrev Mitt i Söderort att en ledamot i Skarpnäcks stadsdelsnämnd, miljöpartisten Birgitta von Nandelstadh, anmält sin granne Susanne Grubb till socialtjänstens barn- och ungdomsenhet.

I ANMÄLAN, som von Nandelstadh gjort i sin roll som politiker, påstår hon att Susanne Grubb är missbrukare, bor ihop med en alkoholist och har missbrukare springandes i lägenheten.

Susanne uppges vara aggressiv och hotfull och hennes dotter sägs fara illa. Socialtjänsten avskrev ärendet och konstaterade att Susanne uppvisar god omsorgsförmåga och att inget framkommit som tyder på att hon missbrukar.

Tre dagar efter att tidningen kom ut kastade någon en sten genom Susannes sovrumsfönster när hon sov. Max Hobstig vakade hos den svårt chockade Susanne fram till morgonen.

POLISENS TEKNIKER fotograferar och letar igenom Max Hobstigs lägenhet. Rakt in från hallen står ett litet bord med en dator. Under bordet syns ett skottmärke i väggen. Teknikerna hittar rester från en kula som rikoschetterat in under ett bord.

– Jag ringde 112 när jag upptäckte skothålen. Men polisen som svarade trodde inte på mig. Han var oförsämd och började munhuggas. Jag tvingades ringa en polis som jag känner som fick ordna att en patrull kom hit, säger Max Hobstig.

Chocken börjar släppa och ilskan kommer fram.

– Det här är ett illdåd av en vettvilling som inte ser skillnaden mellan stenkastning och att skjuta skarpt in i någons hem och det skrämmer mig.

Han är övertygad om att samma person som kastade stenen mot Susanne Grübbs fönster också är ansvarig för skottlossningen.

– Man har sett för mycket maffiafilmer. Det finns inget hedervärt i det här.

Max Hobstig är mycket orolig för Susanne Grubb.

– Hon svävar i livsfara och kan inte sova hemma i natt. Hela dagen har jag försökt få tag i någon ansvarig från stadsdelsförvaltningen som kan erbjuda en evakueringslägenhet, men det är ingen som svarar och de ringer inte upp när jag lämnar meddelanden.

NÄR MITT I SÖDERORT får tag i förvaltningsledningen är beskedet att varken Susanne eller Max kommer att erbjudas skydd om inte polisen meddelar förvalt-

ningen att det är nödvändigt. Mitt i Söderort ringer upp polisens ansvarige utredare Kenneth Brännerud på torsdagen två dagar efter skottdramat.

– Vi har hållit en del inledande förhör men har ännu ingen klar misstänkt person, säger Brännerud.

Har stenkastningen och skottlossningen något samband?

– Jag har ännu inte hun-

nit fördjupa mig i ärendet tillräckligt för att uttala mig.

Bedömer ni att Susanne Grubb och Max Hobstig behöver skydd?

– Jag förstår om de är rädda men jag kan inte uttala mig om ifall de behöver skydd eller inte.

Polisen rubricerar brottet som mordförsök.

ANDERS CARLSSON

DETTA HAR HÄNT

• 16 december 2002: Birgitta von Nandelstadh anmäler till Svenska bostäder att Susanne Grubb stört grannar och varit hotfull. Ärendet avskrivs.

• 10 februari 2003: I sin roll som politiker anmäler von Nandelstadh Susanne till socialtjänstens barn- och ungdomsenhet. Hon anklagas för att vara olämplig som mamma.

• 28 april: Socialtjänsten avskriver anmälan. Susanne Grubb polisan-

mäler von Nandelstadh för ofredande och förtal. Max Hobstig meddelar stadsdelsförvaltningen att Susanne svävar i fara.

• 27 maj: Mitt i Söderort skriver om hur Susanne Grubb blivit behandlad.

• 30 maj: Någon kastar en sten genom Susanne Grübbs fönster.

• 3 juni: Max Hobstigs lägenhet beskjuts. Han och Susanne Grubb lämnar sina lägenheter på eget initiativ. Varken polis eller stadsdelsförvaltning erbjuder skydd.